

[Niels Anker Kofoed]

end landbrugsministeren umiddelbart giver indtryk af. De er nemlig store. Meget få af ordførerne, i hvert fald fra det, jeg kalder venstre side af salen, har egentlig erkendt problemernes størrelse, mens derimod de 4 partier, jeg repræsenterer, efter min opfattelse har erkendt problemernes størrelse i en helt anden grad.

Lad os nu ikke slås om de størrelser, men bare tage nogle ganske konkrete talstørrelser frem for at se, hvad landbrugssektoren betyder i valutamæssig henseende. Det er også værd at se, hvordan det forholder sig her.

Dér kan jeg sige, at i 1978 var nettovalutaindtjeningen 17,2 mia kr. I 1980 var den 20,5 mia kr. Det er interessant, når man ser på tallene for 1980, at nettovalutaindtjeningen steg betydeligt. I 1981 gik det også meget godt; ser vi på disse tal, opdager vi, at det nok var en vældig god forretning for samfundet og for beskæftigelsen, men det gik skidt for landbruget, for det havde en mindre indkomst, et tab i indkomst på omkring 20.000 kr. pr. familie.

Hvis vi ser på landbruget ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt, så fortæller statistikken os, at der beskæftiges ca. 240.000 i landbrugssektoren. Hvis vi ser på de øvrige varefremstillende erhverv, ser vi, at de siden 1972 har mistet godt og vel 100.000 arbejdspladser, men landbrugssektoren har indtil 1981 mistet ca. 10.000. Det vil sige, at landbrugssektoren har været i stand til at fastholde beskæftigelsen til trods for produktivitetsstigning og til trods for, at der har fundet en mekanisering sted, bortset fra sidste år, hvor man kan regne med, at der er tabt i hvert fald 100.000 arbejdspladser inden for landbrugssektoren. Det betyder med andre ord, at vi har haft en vældig gavnlige effekt af landbrugserhvervet, også beskæftigelsesmæssigt.

Jeg spurgte før: hvordan går det landbruget? Nu svirrer der selvfølgelig mange tal i luften. For nogen tid siden sagde f.eks. formanden for Husmandsforeningerne, Christian Sørensen: der er behov for 30 mia kr. til landbruget. Det sagde han virkelig, og det skal nok passe, jeg er ikke helt uenig med ham. Andre har sagt, at der er en gæld på 30 mia kr., der ikke kan forrentes og afdrages, idet landbruget ikke kan klare en rentebelastning, der ligger på 8 mia kr. om året. Endelig mener landbruget selv, at der ud over pristigningerne, hr. minister, mangler 6 mia kr.

på årsbasis. Stort set det samme kommer Industrirådet til i sine beregninger.

Kan vi stole på disse tal? Ja, det er spørgsmålet. Vi kan se på jordbrugsøkonomisk instituts beregninger af erhvervsindkomsten for at tegne et billede af, hvordan det er gået landbrugssektoren siden 1978. Erhvervsindkomsten er faldet i 1978, i 1979 og i 1980, og den nåede foreløbig bunden i 1981. Og hvad betyder det så? Vi kan regne de tab, der har været, ud. Vi ved, at i hvert fald i 1978 var erhvervsindkomsten 8,9 mia kr., og i 1981 var den 5,2 mia kr. Vi kan også fremskrive visse ting og sige, at hvis indtægten, erhvervsindkomsten, havde fulgt det almindelige indtægtsniveau, så havde erhvervsindkomsten i landbruget ligget på 12-13 mia kr.

Det er disse talstørrelser, disse differencer, vi skal tage med i overvejelserne, når vi skal træffe de politiske beslutninger, for det er jo penge, der mangler. Det er penge, der er erstattet af lånekapital, og det er med til at gøre landbrugssektoren mindre konkurrencedygtig, at rentebelastningen bliver så stor.

Vi kan bare tage et enkelt eksempel til sidst. Heltidslandbruget, som har ca. 80 pct. af vores animalske produktion, har haft et tab på gennemsnitligt 2 mia kr. om året de sidste 3 år, 2 mia kr. om året de sidste 3 år. Det er også penge, der har måttet erstattes af lånekapital, og den ende er som regel dyr at finansiere, for det er til en rente, der ligger relativt højt.

Det er på denne baggrund, man skal se de 4 partiers forslag, for det er nemlig nødvendigt at forbedre likviditeten. Jeg ved godt, at vi har stemt for forslaget om negativ indkomst, men jeg er ikke sikker på, at det giver den likviditet, det burde have gjort, for der er brug for en likviditetsindsprøjtning på 1½ mia kr. og ikke 600-700 mill. kr., hvis man skal have det til at køre.

En anden virkelig alvorlig ting ved landbrugssektoren er landbrugets lave egenkapital. Jeg synes, det må mane til eftertanke hos alle partier, når man ser, hvordan egenkapitalen forsvinder i landbrugssektoren. Til trods for at man tidligere brugte de offentlige vurderinger ved beregning af aktiverne, er landbrugskapitalen, egenkapitalen, alligevel reduceret fra 60-70 pct. til under 50 pct.

Hvad betyder det? Det betyder, at produktionen er afhængig af den rente, dette land